

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 08.12.1995, sp. zn. Ntd 161/95, ECLI:CZ:VSPH:1995:NTD.161.1995.1

Číslo: 22/1996

Právní věta: Jestliže soud vrátí státnímu zástupci k došetření věc, která byla podle § 25 tr. ř. tomuto soudu přikázána při současném odnětí jinému soudu, a jestliže státní zástupce v téže věci podá novou obžalobu, nemá předcházející rozhodnutí o odnětí a přikázání věci význam pro posouzení příslušnosti soudu k řízení o nově podané obžalobě. I v takovém případě se příslušnost soudu řídí ustanoveními § 16 až § 22 tr. ř.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 08.12.1995

Spisová značka: Ntd 161/95

Číslo rozhodnutí: 22

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Příslušnost soudu

Předpisy: 141/1961 Sb. § 25

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Ve sporu o příslušnost mezi Městským soudem v Praze a Krajským soudem v Praze rozhodl Vrchní soud v Praze, že k projednání a rozhodnutí věci je příslušný Městský soud v Praze.

Z odůvodnění:

U Krajského soudu v Praze byla podána obžaloba na obviněného P. B. a dalších 24 obviněných pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) tr. zák. a další trestné činy.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 28. 6. 1995 sp. zn. 6 T 48/95 podle § 188 odst. 1 písm. a) tr. ř. postoupil věc Městskému soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušnému.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 9. 8. 1995 sp. zn. 1 T 19/95 analogicky podle § 188 odst. 1 písm. a) tr. ř. vyslovil svou nepřislušnost. Podle názoru Městského soudu v Praze, byť podle obecných ustanovení o věcné a místní příslušnosti by byl k projednání a rozhodnutí věci příslušný, v dané věci tomu tak není. Důvodem pro tento závěr je rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 1. 1993 sp. zn. Ntd 268/92, kterým Vrchní soud v Praze stejnou trestní věc podle § 25 tr. ř. odňal Městskému soudu v Praze a přikázal ji Krajskému soudu v Praze. Podle Městského soudu v Praze tímto rozhodnutím byla založena příslušnost Krajského soudu v Praze až do pravomocného skončení věci,

bez ohledu na skutečnost, že po vrácení věci k došetření došlo k podání nové obžaloby v téže věci.

Poté byla věc dne 14. 11. 1995 předložena Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí sporu o příslušnost. Vrchní soud v Praze shledal, že k projednání a rozhodnutí věci je příslušný Městský soud v Praze.

Vrchní soud v Praze zjistil, že ve věci byla podána společná obžaloba na 25 obviněných, kteří měli páchat trestnou činnost jednak společně v různých seskupeních, jednak samostatně. Nejtěžším ze žalovaných trestných činů je trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 4 tr. zák., pro který byla obžaloba podána na obviněného B. T. Tohoto trestného činu se měl obviněný dopustit celkem 29 útoky, přičemž dvou z nich v Liberci a ostatních v Praze. S ohledem na rozpětí trestní sazby u citovaného trestného činu je podle § 17 tr. ř. k jeho projednání a rozhodnutí věcně příslušný krajský soud. Protože trestné činy všech obviněných spolu souvisejí, je ve věci důvodné vedení společného řízení u krajského soudu podle § 20 odst. 1, § 21 odst. 1 tr. ř. Ve smyslu § 21 odst. 2 tr. ř. jsou tedy ke konání společného řízení posuzované věci příslušné dva soudy, a to Městský soud v Praze a Krajský soud v Ústí nad Labem, v jejichž obvodu měl obviněný B. T. spáchat nejtěžší trestný čin.

Obžaloba ve věci byla tedy podána u nepřislušného soudu, který postoupením věci Městskému soudu v Praze jako jednomu z příslušných soudů založil podle § 22 tr. ř. příslušnost Městského soudu v Praze ke konání společného řízení.

Názor Městského soudu v Praze o založení místní a věcné příslušnosti Krajského soudu v Praze rozhodnutím o odnětí a přikázání věci podle § 25 tr. ř. není v daném případě na místě. V odůvodněné svého rozhodnutí citoval Městský soud v Praze rozhodnutí č. 8/1980 sb. rozh. tr. v části, která stanoví, že odnětí a přikázání věci se může uskutečnit v kterémkoli stadiu řízení před soudem a uvedené rozhodnutí zakládá místní příslušnost soudu, kterému byla trestní věc přikázána k provedení řízení, až do jeho pravomocného skončení. Je nutno však vycházet ze skutečnosti, že se jedná o kterékoli stadium řízení před soudem, tedy až po podání obžaloby. Nemůže se tedy vztahovat na případy, kdy po podání obžaloby je věc pravomocně vrácena státnímu zástupci k došetření, vrací se tedy do stadia přípravného řízení. V případě, že je poté v téže věci podána nová obžaloba, nastává formálně nové řízení před soudem, ačkoli se materiálně jedná o stejnou trestní věc. Tento názor je podporován i obsahem ustanovení § 195 odst. 1 tr. ř., které mimo jiné stanoví, že rozhodne-li se státní zástupce ve věci, která mu byla vrácena k došetření, opět pro podání obžaloby, obžaloba se za podmínek uvedených v § 186 tr. ř. u soudu znovu předběžně projedná. ?